

The Duke

Regie: Roger Michell / Cast: Jim Broadbent, Helen Mirren, Fionn Whitehead / VK, 2020 / Engels gesproken, NL/FR ondertiteld / 1u35

Heerlijke oer-Britse komedie van Roger Michell (Notting Hill) over een zestiger die in Londen een van de gekste kunstrovers van de vorige eeuw pleegde. Jim Broadbent schittert in dit waargebeurd verhaal naast de al even briljante Helen Mirren als zijn knorrige echtgenote.

Engeland, 1961. Kempton Bunton, een vriendelijke, wat oudere taxichauffeur, is verantwoordigd dat hij kijk- en luistergeld moet betalen terwijl zijn tv-toestel zelfs geen BBC ontvangt. Wanneer hij hoort dat de National Gallery een immense som belastinggeld betaald heeft voor een schilderij van de Spaanse schilder Goya is de maat vol. Hij besluit het schilderij te stelen en met het losgeld tv-licenties gratis maken voor gepensioneerden.

Het waargebeurde verhaal van één van de meest bijzondere kunstrovers in de geschiedenis vormt de aanleiding voor een immens charmante, Britse komedie. Een heerlijk warme, schaamteloos ontroerende film waarin Jim Broadbent schittert als de anti-autoritaire en sociaal voelende Bunton naast de al even briljante Helen Mirren als zijn knorrige echtgenote. Een waardig afscheidscadeau van recent overleden regisseur Roger Mitchell, die vooral furore maakte met de romcom classic Notting Hill.

BINNENKORT

Vortex
di 14.06.22 – 20u30

Flee
di 21.06.22 – 20u30

Elizabeth
di 28.06.22 – 20u30

Familiefilm (8+)
Zeppos: Het Mercatorspoor
di 5.07.22 - 15u

www.ccstrombeek.be/film

EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

INTERVIEW – ‘The Duke’, een van de beste komedies van het jaar: «Bizar genoeg herinnert niemand in Engeland zich dit verhaal»

Stanislas Ide, Metro, 22.04.22

Meer dan 20 jaar na zijn hit ‘Notting Hill’ is de Britse cineast Roger Michell terug met een juweeltje van een komedie, over een eigenaardig fait divers uit de jaren 1960: de diefstal van een schilderij van Goya uit de National Gallery. Onze ontmoeting op het festival van Venetië zou helaas ook de laatste worden, want in september vorig jaar kregen we onverwacht te horen dat Michell overleden was. Hulde aan een pure professional...

Vanwaar het idee om een film te wijden aan de diefstal die Groot-Brittannië in 1961 verblufte?

Roger Michell: «Voor ik het scenario las, had ik er nog nooit van gehoord. Bizar genoeg herinnert niemand in Engeland zich deze historie, ook al stond de zaak op dat moment op alle voorpagina’s. Het werd zelfs even deel van de populaire cultuur. In 1962 knipooft de eerste Bondfilm ‘Dr. No’ er bijvoorbeeld naar, wanneer 007 dat schilderij ziet staan in het schuilhol van de schurk. (lacht) Maar voor mij was het nieuw, en ik was meteen verkocht door de wendingen die het scenario neemt.»

Het verhaal heeft een spannende kant, maar gaat het niet in de eerste plaats over een vader die rouwt?

«Dat is zo, en zo stond het ook van bij het begin op papier. Ik heb zelf een paar stukjes dialoog moeten schrappen om ervoor te zorgen dat die twee verhaal-lijnen – de diefstal van de eeuw en de motivaties van de personages – beter bij elkaar aansloten. Aan het begin van de film leren we hoofdfiguur Kempton Bunton kennen als een gelukkige loser met een uitbundig karakter. Ik wou dat de kijker zijn pijn, en dus zijn beweegredenen, beetje bij beetje zou ontdekken. Dat creëert meer emotie zonder dat het kunstmatig is.»

Heeft de familie Bunton al gereageerd op de film?

«Ze zijn er heel blij mee! Kemptons zoon Jackie, die er in 1961 ook bij betrokken was, vindt de film geweldig. Hij zei dat zijn familie het enorm op prijs stelt dat we zoveel aandacht hebben besteed aan elk detail. Ze hebben het gevoel dat er naar hen geluisterd is.»

De casting is ook voortreffelijk. Hoe ben je uitgekomen bij Jim Broadbent (‘Bridget Jones’, ‘Moulin Rouge’) en Helen Mirren (‘The Queen’) voor de hoofdrollen?

«We waren het er allemaal over eens dat we ‘The Duke’ enkel zouden maken als Jim de rol wou spelen. De producenten van de film hadden hem al in gedachten nog voor ik aan boord stapte. De rol zit hem ook als gegoten. In bepaalde scènes hoefde ik hem niet eens te

regisseren! Wat Helen Mirren betreft, gingen we er eigenlijk van uit dat ze nee zou zeggen. Maar gelukkig is ze niet alleen maar geïnteresseerd in koninklijke personages. (lacht) Ze heeft de kans met beide handen gegrepen en is met veel sérieux en gemak in de huid van een huisvrouw gekropen.»

Mogen we spreken van een socialistische film? Tenslotte speelt hij zich af in een arbeidersmilieu.

«Ik situeer de film liever in de traditie van de ‘Ealing Comedies’, als je die kent. Dat was een reeks Britse komedies uit de jaren 1960, allemaal gedraaid in de Ealing-studio. Die films maakten deel uit van een beweging die ‘New Britain’ heette en zich focuste op principes zoals steun aan vakbonden, arbeiders en politiek links in het algemeen, op een moment dat het land weer opgebouwd werd na WOII. Het ging dus vooral om verhalen over gewone mensen die tegen de gevestigde waarden ingaan om de waarheid aan te kaarten. Ik wou ‘The Duke’ duidelijk in de lijn van dit specifieke genre leggen, zowel qua toon als qua sociologisch concept.»

Het is verleidelijk om ‘The Duke’ een typisch Britse film te noemen. Waaraan ligt dat volgens jou?

«Het is om te beginnen zeker een zeer Brits verhaal, in die zin dat het hulde brengt aan de excentriciteit van een gewone man. Maar ik hoop toch dat de film ook buiten ons eiland weerklank zal vinden. Niet in het minst vanwege de pandemie en de minachting die de autoriteiten soms hebben getoond tegenover de middenklasse. Dat deed veel pijn, maar ik denk dat het een kans is om wakker te worden en te beseffen dat solidariteit altijd deel moet uitmaken van onze politieke beslissingen. Ik ben er ook van overtuigd dat de mensen er nood aan hebben om te lachen. Iedereen, niet alleen de Britten. Daarom wordt de film ook zo warm onthaald. Het publiek reageert op de relatieve lichtheid van de plot en pikt tegelijk ook de meer sociale ideeën op die aan de basis liggen. Dat komt mij ook goed uit, want ik heb eerder de neiging om trieste verhalen te vertellen.» (lacht)

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/the-duke>

